

In Mei krijgen we de belangrijkste matches.

Is er 70 percent geluk bij het putten?

HET BUITENLANDSCH WEDSTRIJDPROGRAMMA.

Hierbij geven we de data der belangrijkste buitenlandsche wedstrijden tot midden Juni.

Als eerste belangwekkende match op de lijst vinden we den interacademiaalen wedstrijd tusschen Oxford en Cambridge op 25 en 26 Maart te Hoylake. Waar eenige der Universiteit-spelers, o.a. Rex Hartley en Oppenheimer tot de mogelijken voor het Walker Cup team behooren, is deze ontmoeting van belang om den vorm dezer spelers te kunnen beoordeelen.

De golfspeler: Golf is waarlijk een heel genoegelijke sport, dat valt niet te bestrijden.
De caddie: Ik stel een openbare debat-vergadering voor.

De Grieken gaven boete bij fraude in de sport en van de boete's werden, ter eere van Zeus, beelden opgericht.

Op 9 April vinden we voor het eerst van het seizoen alle bekende pro.'s weer bij elkaar op het jaarlijksche tournament te Roehampton.

Het gesloten Engelsch amateurkampioenschap zal op 29 April te Bunham verspeeld worden.

De maand Mei brengt ons bijna alle hoofdschotels. Beginnende met 12 Mei zal te Formby het Britsche open dameskampioenschap worden betwist. Men kan verwachten, dat ook vele Amerikaansche speelsters hieraan zullen deelnemen.

In aansluiting met dit kampioenschap zal een wedstrijd plaats vinden tusschen een team Amerikaansche dames en een Britsch damesteam. Hoewel dit jaar deze match nog geen officieel karakter zal dragen, ligt het toch in de bedoeling deze ontmoeting geregeld te laten plaats vinden in den geest van de Walkercup matches. De Amerikaansche dames komen onder leiding van miss Glenna Collett.

Er heerscht groote belangstelling in Engeland voor de Walker Cup match, welke op 15 en 16 Mei te Sandwich zal plaats hebben. Deze wedstrijd wordt elke twee jaren beurtelings in Amerika en Engeland verspeeld. Thans is het weer de beurt aan Groot Brittannie om de Amerikanen te ontvangen. Twee jaar geleden kregen de Britten een ongelooflijk pak slaag in Amerika, wat nog niet vergeten is.

De Amerikanen hebben hun team reeds gekozen, terwijl St. Andrews 16 spelers heeft aangewezen, waaruit een keuze gedaan zal worden.

In vorige nummers gaven we van beiden de namen.

Wat Engeland betreft, is over de keuze dezer spelers reeds zeer veel stof opgewaaid, vooral over het feit, dat Sutton niet genoemd is. Sutton won verleden jaar het gesloten Engelsch kampioenschap, waarbij hij Mr. Tolley sloeg na een wedstrijd, die pas op de laatste green werd beslist. In het Britsche open Amateur-kampioenschap ontmoetten Tolley en Sutton elkaar weer en weer ging de match tot de laatste green. Ditmaal was Tolley overwinnaar. Waar Tolley in dezen laatsten wedstrijd op zijn best speelde, mag het aangenomen worden dat Sutton hem zeer nabij komt en Tolley wordt beschouwd als één der beste, zoo niet de beste Britsche amateur. Het is dus zeer bevreemdend dat Sutton niet genoemd is voor het Walker Cup-team.

Verder is het voor Engeland een slag, dat Perkins, de ex-Britsche amateur-kampioen, wegens zijn vertrek naar Amerika niet beschikbaar zal zijn.

Het is niet zoo zeer, dat de Engelsche spelers, wier naam genoemd is niet even goed kunnen spelen als hun Amerikaansche tegenstanders, doch ze missen die betrouwbaarheid van vorm, die de Amerikanen zulke geduchte tegenstanders maakt.

We gelooven wederom een Amerikaansche overwinning te kunnen voorspellen.

Tien dagen later, dus op 26 Mei e.v. zal te St. Andrews het Britsche Amateur-kampioenschap gespeeld worden. Ook hier is groote Amerikaansche concurrentie te verwachten, in verband met het bezoek van het Amerikaansche Walker Cup-team. Vooral Bobby Jones zal wel uitermate zijn best doen, daar deze titel hem tot nu ontgaan is.

Kort hierop volgen het Fransche open Amateur-kampioenschap te La Boulie op de 3e Juni e.v. en het Duitse Amateur-kampioenschap te Wannsee op 5 en 6 Juni. Het is ons onduidelijk of dit laatste een gesloten- of open kampioenschap is. Is het laatste het geval, dan is de datum wel zeer ongelukkig gekozen met het oog op het Fransche kampioenschap, daar dan spelers onmogelijk aan beiden deel kunnen nemen.

Als datum voor het Britsch Open Kampioenschap is vastgesteld 16 Juni en de wedstrijden worden gehouden te Hoylake. Natuurlijk is nog niet met zekerheid bekend, welke grootheden hieraan mee zullen dingen. Het schijnt wel in de bedoeling van Bobby Jones te liggen voor dit tournament in Engeland over te blijven, doch van de plannen der Amerikaansche pro's is nog niets bekend en men weet niet of Walter Hagen zijn titel zal verdedigen en of Diegel, Farrell, Sarazen, Horton Smith e.a. over zullen komen.

Een grootere hole.

Volgens de golfregels is vastgesteld, dat de diameter van de hole $4\frac{1}{4}$ inch zal bedragen. Hiertegen gaan nu reeds eenigen tijd stemmen op en er is voorgesteld de hole te vergrooten tot 5 inches of zelfs 6 inches.

Zij, die deze grootere hole bepleiten, voeren aan, dat bij de tegenwoordige afmeting er te veel geluk in het spel is. Te oordeelen naar wat we hierover in buitenlandsche bladen lezen is het grootste deel der golfers tegen deze verandering en we gelooven ook, dat Hollandische golfers deze nieuwigheid niet algemeen zouden verwelkomen.

De felste voorstander van de grootere hole is F. H. Frostrick. Naar we meenen is hij professional en men kan den man niet verwijten, dat hij de zaak niet grondig onderzocht heeft.

Ten einde aan te toonen hoe groot de geluksfactor bij putten is, construeerde hij een machine, die het werk uit menschenhanden over kon nemen. De putting machine bestond uit een zwaar houten frame. Een putter met hol ijzeren shaft was slingerend opgehangen aan een op kogellagers loopende naaf uit een fietswiel. Door middel van een verstelbaar staafje, dat op het frame

ALLEEN

door in „DE CORINTHIAN”
te ADVERTEEREN behaalt U

SUCCES

bevestigd kon worden, was de slingerwijdte nauwkeurig af te stellen.

Met deze machine bereikte hij nu den ideaal-toestand voor putten, daar aan de volgende punten werd voldaan: a) de bal werd steeds met het midden van het slagvlak van de putter geslagen; b) tijdens het raken van den bal bewoog het slagvlak van de putter zich steeds precies in de richting waarin men den bal wilde slaan; c) tijdens aanraking met den bal was het slagvlak van de putter loodrecht gericht op de richting waarin de bal moest gaan en d) de machine trof den bal steeds juist met de kracht noodig om de bal in de hole te doen gaan.

Uit zijn proefnemingen bleek het volgende: Op een afstand van twee yards van de hole miste de machine, nadat ze zuiver afgesteld was, nooit. Op een afstand van drie yards ging het overgrootste deel der putts in de hole, doch op zes yards afstand had men slechts succes met 30% der putts.

Frostick concludeert hieruit, dat op een afstand van zes yards er 70% geluk is of men een bal in de hole krijgt en 30% geoefendheid van den speler. De reden voor het afwijken van den bal is de oneffenheid van de green. Hoe zuiver een green ook is, toch zal de bal nooit geheel precies dezelfde plekjes raken en op zes yards zijn deze serie zeer geringe afwijkingen genoeg om de bal soms naast, een andere keer in de hole te doen eindigen.

Lezers, die nog nadere bijzonderheden omtrent de putting machine van Frostick en de uitgebreide proefnemingen, die hij er mee nam, willen lezen, raden we aan Golf Illustrated van 31 Jan. en van 7 Febr. aan te schaffen. In deze beide nummers geeft Frostick een uitgewerkt verslag van zijn bevindingen.

Niettegenstaande deze nauwkeurige argumentatie lijkt het ons toch, dat Frostick's redeneering niet geheel juist is. Zijn oordeel is, dat als iemands bal op zes yards afstand van de hole is en hij een perfecte slag doet, de bal met zekerheid in de hole moet verdwijnen. We gelooven niet, dat het het spel ten goede zal komen, indien de hole vergroot wordt. We meenen, dat het niet in de bedoeling van het golfspel ligt de gelukskans nog verder uit te gaan schakelen en er hoe langer hoe meer inplaats van een spel een wetenschap van te maken, hoe interessant dergelijke proefnemingen uit natuurkundig oogpunt ook mogen zijn. O.i. is het niet te verwachten, dat men op een afstand van zes yards meer doet dan den bal dood te leggen. Trouwens, waar is de grens te nemen. Een machine putt nauwkeurig op twee yards afstand op een perfecte green naar een hole van $4\frac{1}{4}$ inches en misschien op vier yards naar een hole van 5 inches. Hoe groot of hoe klein wil men de geluksfactor in het spel maken? Het is een kwestie van smaak.

ONZE MAANDPRIJS.

Voor de maand Februari ontvingen wij tot nu één kaart n.l. van Dr. J. Rueb, gespeeld op de banen van de Haagsche Golfclub en luidend:

$$46 + 44 = 90 - 20 = 70 \text{ herleid tot } - 4.$$

Johs. de Kuyper & Zoon - Schiedam
ANNO 1895
Likeuren - Voorburg - Jenever

Nooit weer golf!

Menschen met wie men geen golf kan spelen.

Wanneer het woordje *te* gebruikt moet worden dan is het mis. Zoo ook hier.
Te sportief, te slow, te flink, te vrouwelijk, te sorry en te weinig sorry.